

Presentat el Pla de suport a les famílies

ERC defensa el benestar i el futur de les famílies

Després dels plans d'ocupació i d'habitatge, ERC ha tornat a traslladar a la ciutadania un nou document amb mesures legislatives i d'acció de govern per fer front a un dels principals problemes quotidians del nostre país. El Pla de suport a les famílies ofereix un ampli ventall de propostes a la variada problemàtica de les unitats familiars de la nostra societat.

El 22 d'octubre el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira presentava, en un acte celebrat al Happy Parc de Sants —un espai d'esbarjo infantil— un document de propostes socials centrat a analitzar i impulsar iniciatives per garantir el progrés i el benestar de les famílies.

ERC ha esdevingut el primer partit d'esquerres que formula un programa integral de política familiar que, a diferència dels provinents de la dreta, incorpora les noves realitats familiars, com «**les persones separades o divorciades, parelles de fet amb fills o sense, unitats monoparentals amb només un dels progenitors o adults amb menors al seu càrrec, o la gent que viu sola**».

Aquest Pla de suport a les famílies conté una cinquantena de grans propostes que responen a la

consideració que «**una política pensada per a les famílies, a Catalunya, només serà efectiva si es concreta en mesures legislatives, institucionals i pressupostàries relatives a la sanitat, a l'economia, al treball, a l'ensenyament i l'atenció infantil, a l'habitatge i l'urbanisme, als serveis socials, a la cultura i el lleure, al medi ambient, amb un interès clar per adaptar-se a les necessitats del món rural i de la vida urbana**». ERC vol esdevenir una eina institucional per ajudar les parelles joves i les classes menys afavorides a formar una família, lluny de l'actual «**carriera d'obstacles i frustracions permanents**», origen de la baixa natalitat de la nostra societat.

D'entre aquestes propostes cal destacar les que reclamen fiscalment la multiplicació per quatre de les actuals dotacions per des-

La baixa natalitat, a Catalunya, és una conseqüència directa del poc suport a les famílies.

cedent i la creació d'una nova deducció de 40.000 PTA per descendent nascut; quant a permisos laborals, l'augment de 16 a 24 setmanes del permís parental, i l'opció allargar-lo fins als 12 mesos, amb dret a prestació econòmica; pel que fa a l'ensenyament es defensa l'increment pressupostari per a les llars d'infants, que passarien a ser gestionades pels ajuntaments, i la gratuïtat dels llibres de text, que serien propietat dels centres públics; quant a sanitat es planteja l'abatiment dels productes de primera necessitat per a nadons i infants —bolquers, xumets...—; per a la gent gran es defensen mesures alternatives a la

residència com els habitatges tutelats i respecte als serveis turístics es planteja que les noves instal·lacions estiguin dotades de bressols i troncs homologats.

En aquesta línia i en una pregunta formulada al president de la Generalitat al darrer Ple del Parlament, Josep-Lluís Carod-Rovira criticà la manca de polítiques de suport a les famílies per part del govern de CiU, malgrat les periòdiques reflexions de Pujol sobre el tema: «**vostè, senyor Pujol, ha estat associat amb el conegut discurs dels tres fills, però les dificultats econòmiques de les famílies fan que aquest sigui un horitzó impossible per a la gent**».

opinió

Josep Huguet

vice secretari general
de Relacions Polítiques i Sindicals

Feudals

Hi ha creixents mobilitzacions davant dels nombrosos punts negres viaris que té Catalunya. Els ciutadans de Catalunya, que aporten un 22% dels impostos de l'Estat i són el 16% de la població, només gaudeixen del 10% del capital públic a la xarxa viària. L'esforç dels catalans a pagar-se els seus serveis quan no hi havia

estat de benestar ha servit perquè després, en l'època socialista de Serra i Borrell, l'Estat central s'hagi estalviat moltes inversions. La infrainversió a Catalunya, sumada als recursos fiscals que proporcionem a Madrid, ha permès desplegar l'Estat de benestar espanyol i les autovies de Bono, Chaves i Ibarra. Mentrestant, aquí

creixia l'empresa privada del benestar. El sector semipúblic, empreses privades amb concessions o concerts que disposen d'un mercat captiu, ocupava a casa nostra l'espai abandonat per l'Estat. Aquest sector econòmic situat a fora del lliure mercat es comporta com un neofeudalisme amb dret de cuixa. I al davant d'aques-

tes empreses com les autopistes hi trobem importants exalts càrrecs convergents: Alavedra i Basáñez.

La Catalunya de peatge, el fet diferencial català de la sobreprivatització dels serveis públics, aprofita alhora els feudals catalans i els qui manen a la capital de l'imperi.

ERC proposa posar fi a les autopistes de «pillatge»

La negociació entre l'Estat i ACESA per a la rebaixa dels peatges d'algunes autopistes —amb la torna de l'ampliació del període d'explotació d'aquest multimilionari negoci—, lluny de calmar els ànims d'una ciutadania cansada de pagar pel seu ús, ha acabat de fer esclatar la indignació. Enmig de pronunciaments d'institucions i agents econòmics, ERC ha portat al Parlament la proposta d'un pla de rescat dels peatges de les autopistes, amb l'objectiu d'assolir-ne la definitiva gratuïtat.

Després d'un llarg període de gestació, la repetidament anunciada rebaixa d'alguns trams de les autopistes catalanes ha coincidit amb les mobilitzacions ciutadanes més massives mai organitzades contra els peatges. Coincidint amb les tallades de trànsit, el conjunt de forces polítiques de l'oposició —algunes de forma oportunista com el PSC amb un Borrell que posà nous peatges mentre a Espanya contribuïa més autovies gratuïtes— llançaven les seves crítiques a l'actitud de connivència del govern català amb les empreses concessionàries. Fins i tot, el món municipalista i les cambres de comerç signaven un document conjunt —la declaració de Gelida— en què es reclama posar fi a aquesta flagrant discriminació respecte de la xarxa viària espanyola, amb més inversions i gratuïta.

El 15 d'octubre, el Parlament de Catalunya tornà a sentir la vella

argumentació de Jordi Pujol que era inassumible el rescat de les autopistes, i rebé tot seguit les crítiques de l'oposició al negoci privilegiat d'unes autopistes que Carrod-Rovira definí de «pillatge». Ell mateix posà el dit a la nafra denunciant que CiU atén més a les seves «**complicitats evidents amb les concessionàries que en la defensa dels drets dels usuaris particulars i les empreses**», recordant que tres exalts càrrecs dels seus governs —Prenafeta, Basañez i Alavedra— són al capdavant dels consells d'administració de les empreses concessionàries de les autopistes.

Una setmana més tard, el diputat Josep Huguet presentava a la cambra catalana una proposició no de llei per a l'elaboració d'un pla de rescat dels peatges de les autopistes, amb tres fases: «**rescat prioritari dels peatges de les vies que actuen com a rondes ur-**

Els Països Catalans: una unitat de destí en els peatges.

banes de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida; homogeneïtzació del cost dels peatges per la banda baixa, en la línia del peatge tou i rescat de la resta de peatges existents o bé, alternativament, generalització del peatge tou al conjunt de l'Estat.

ERC planteja com a fons de finançament d'aquest pla sis fórmules que poden ser complementàries: aportació de l'Estat pel sistema del peatge a l'ombra, com a pagament del deute històric en infraestructures viàries del Principat; aportació des de la Generalitat, a partir del nou finançament autonòmic que atorgui sobirania en el terreny fiscal; l'increment de l'impost de circulació i/o implanta-

ció d'una taxa de circulació per al turisme exterior; traspàs i atribució de l'impost sobre combustibles a la construcció i al rescat d'infraestructures; creació d'un impost especial sobre els beneficis extraordinaris de les empreses concessionàries de les autopistes i, finalment, modificació de la Llei de les caixes d'estalvi, per tal que participin en la construcció i en el rescat d'infraestructures viàries.

Huguet ha criticat que CiU i PSC siguin coresponsables que el Principat es trobi que «**només disposa del 10% del total de capital públic de l'Estat en infraestructures, tot i ser el 16% de la població i aportar prop del 22% de la recaptació fiscal de l'Estat**».

El Parlament reclama que les pel·lícules en català puguin optar directament als Oscar

Josep Bargalló

La comissió de Cultura del Parlament de Catalunya va aprovar el 8 d'octubre, per unanimitat, una proposició no de llei, presentada per CiU i ERC, que demana al govern de la Generalitat que faci les gestions necessàries perquè les pel·lícules en català puguin optar directament a l'Oscar al millor film en llengua no anglesa.

La resolució insta la Generalitat a elaborar abans que acabi aquesta legislatura un estudi sobre les possibilitats que l'Estat es-

panyol pugui proposar més d'una pel·lícula a la convocatòria dels Oscars. Alhora insta el govern català a negociar amb l'Acadèmia de las Artes y las Ciencias Cinematogràfiques de Espanya perquè a la difusió i la publicitat de les pel·lícules preseleccionades als Goya i als Oscar usi el títol de la versió original.

El diputat d'ERC Josep Bargalló, impulsor de la proposta, va dir que «**l'Estat espanyol hauria de seguir l'exemple del Regne Unit, que envia als Oscars films en llengües distintes a l'anglès, com ara el gal·lès**».

El Parlament vol euros plurilingües

Francesc Ferrer

El Parlament de Catalunya va aprovar el 28 d'octubre una proposició de llei que reclama al Govern espanyol que les monedes i els bitllets dels futurs euros siguin encunyats i emesos en totes les llengües oficials, és a dir, en espanyol, català, gallec i basc. També es reclama que les campanyes institucionals de presentació de les noves monedes facin referència explícita a la presència de les quatre llengües de l'Estat.

La proposició de llei, presentada per ERC, va ser aprovada amb

el vot favorable de tots els grups excepte el PP, que va considerar inoportuna la iniciativa perquè el Congrés de Diputats està estudiant aquesta qüestió dins la Comissió Constitucional, arran d'una moció del diputat d'IC Joan Saura.

El diputat d'ERC i impulsor de la proposta Francesc Ferrer i Gironès defensà l'oportunitat de la proposició perquè és justament ara quan cal fer pressió i afirmà que «**Catalunya té uns drets històrics en moneda i llengua**», a la vegada que reclamà al Govern central que tingui en compte la demanda del Parlament perquè es tracta d'un «**fet de justícia**».

CiU i PSC reconeixen el paper determinant d'ERC

En el termini d'una setmana, Jordi Pujol i Pasqual Maragall mantien amb Josep-Lluís Carod-Rovira sengles reunions en què es tractà la proposta de canvi polític que el secretari general d'ERC els traslladà a finals d'aquest estiu en la seva «carta oberta». La confirmació que ni CiU ni PSC aposten per una segona transició política cap a la sobirania ha anat acompanyada del reconeixement, per part dels seus líders electorals, que ERC esdevindrà la força parlamentària decisòria de la pròxima legislatura.

A mitjan mes d'octubre, i després d'un debat de política general on el portaveu d'ERC estenia l'acta de defunció del pujolisme com a proposta de futur, Carod-Rovira

Carod-Rovira i Maragall sortint de la reunió.

s'entrevistà al llarg de dues hores al Palau de la Generalitat amb Jordi Pujol. Més enllà del clima de cordialitat que l'actual president volgué transmetre, la trobada serví per comprovar un cop més que CiU s'oposa a tot canvi institucional per al Principat, i que l'únic que pretén es modificar l'actual sistema de finançament, d'avant la realitat d'un govern mig es-canyat pel deute. Pujol es mostrà obertament

contrari a la proposta d'ERC de convocar un referèndum en els pròxims anys en què la ciutadania pogués optar per un marc jurídic nou. A la sortida de la reunió i en relació al paper que ERC pugui jugar en la propera legislatura, Carod-Rovira advertí que «tal vegada a CDC o al PSC no els seria difícil trobar algun partit que vulgui jugar a ser frontissa de la continuïtat, però ERC no vol ser ni serà frontissa de la continuïtat. Serà, en tot cas, palanca de canvi i motor de renovació».

Una setmana més tard, el virtual candidat del PSC, Pasqual Maragall, s'entrevistava amb Carod-Rovira. A diferència de Pujol, Maragall expressà un suport ambigu i matisat a la necessitat de refor-

mar l'actual Estatut d'Autonomia en temes centrals com el finançament i la gestió de les infraestructures. Però el fet que aquest pronunciament s'acompanyés del reconeixement que no venia avalat per cap decisió del PSC serví a Carod-Rovira per advertir que «Maragall pot tenir un perfil amb el qual podem trobar-hi elements de coincidència, però està vinculat a unes sigles que no reuneixen en si mateixes les garanties de canvi polític».

Carod-Rovira reiterà la necessitat d'un futur referèndum «perquè la societat catalana té el dret democràtic a manifestar si dona el seu suport a un canvi del marc legal institucional» cap a majors quotes de sobirania.

L'esport català cap al seu reconeixement internacional

ERC dóna suport a les seleccions nacionals

L'inici de la tardor ha suposat un autèntic revulsiu dins el món esportiu català sovint molt reticent a la reivindicacions de caràcter nacional. Aquest nou clima, diàriament comprovable a la premsa esportiva, és símptoma que la presència en competicions internacionals dels equips catalans pot ser aviat una realitat.

Després que el juliol el Parlament de Catalunya va aprovar una proposta d'ERC en la que es reclamava la reforma de la legislació esportiva, al llarg de l'octubre s'han anat succeint tot un seguit d'iniciatives a favor que les seleccions nacionals catalanes puguin participar a les competicions internacionals. De totes elles, cal destacar la posada en marxa de la Plataforma Pro-Seleccions Catalanes que, amb la participació d'un ampli ventall d'associacions i entitats, pretén impulsar una iniciativa legislativa popular per a la reforma de la Llei catalana de l'esport. Per encàrrec d'aquesta plataforma l'advocat Jean-Louis Dupont —conegut internacionalment per la sentència Bosman que posava fi als límits en el nombre de fitxatges de jugadors de la Unió Europea per

part dels clubs— ha elaborat un exhaustiu informe jurídic que avala la viabilitat de la sobirania esportiva de Catalunya.

Coincidint amb la presentació pública d'aquesta iniciativa, els diputats Ernest Benach i Jordi Portabella —un dels vicepresidents de la Plataforma— sol·licitaven que els seus responsables presentessin al Parlament aquest informe, amb la voluntat d'unir esforços amb la resta de dinàmiques que ja funcionen de fa temps, com la comissió d'estudi integrada pels grups parlamentaris i representants de la Unió de Federacions Esportives Catalanes i el Comitè Olímpic Català, que ja té sobre la taula una proposta de reforma de la llei catalana.

CiU, enmig d'aquesta represa en la reivindicació de les selec-

El partit de futbol Catalunya-Bulgària del desembre passat, marcà una fita històrica.

cions nacionals, ha adoptat un discurs prou diferenciat de l'època en què l'aleshores secretari general de l'Esport, Josep Lluís Vilaseca, boicotejava des del govern de la Generalitat tota iniciativa promoguda pel COC; ara, l'actual responsable, Pere Sust, s'ha ofert a coordinar des del govern totes aquestes iniciatives. Aquest anunci va fer reclamar a Jordi Portabella que CiU manifestés públicament si ara n'era favorable, davant la sospita

que el nou discurs convergent sigui només una nova maniobra electoralista sense cap voluntat real de canvi. Així mateix recriminava les declaracions contràries del portaveu del govern espanyol, Josep Piqué, recordant-li que la participació oficial de l'esport català «només ha estat tallada en dues ocasions: per les dictadures de Primo de Rivera i Franco, i que si s'hi oposen, faran el mateix que ells».

novembre

dl	dm	dc	dj	dv	ds	díu
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

desembre

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

7 novembre Manifestació pel 340è aniversari del Tractat dels Pirineus
Perpinyà

14 i 15 novembre Escola de Tardor 1998 «L'esquerra municipal avança»
Tarragona

28 novembre Jornada sectorial
«Catalunya: Els reptes econòmics del segle XXI»
Barcelona

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

31 desembre Diada de Mallorca
Palma

GERRY ADAMS

ABANS DE L'AURORA

AUTOBIOGRAFIA

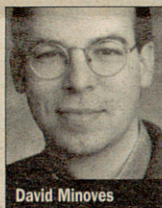
llibre recomanat

De la mateixa manera que hom pot considerar *Abans de l'aurora* una obra menor en la ja extensa bibliografia de **Gerry Adams** —de la qual cal destacar *The politics of Irish Freedom* (1986)—, no és aventurat apuntar que aquesta serà, probablement, una de les obres més conegudes i recordades de l'actual líder del Sinn Féin i impulsor del procés de pau a Irlanda del Nord.

Abans de l'aurora és la història dels darrers cinquanta anys de l'illa d'Irlanda. Amb el mateix somriure i la mateixa fermesa amb què omple ara les portades de diaris i revistes de tot el món, Gerry Adams recupera els pantalons curts i la mirada d'infant. El resultat és una barreja agredolça de tendresa i patiment, d'humanitat i de misèria, de resistència i de petites victòries... Un encaix natural entre la dimensió individual i la dimensió col·lectiva d'una persona que viu, somnia i lluita cada dia per aconseguir un demà més just i més ple per al seu poble.

Quan s'arriba a l'última pàgina en queda un bon gust de boca i es tanca el llibre convençut d'haver triat una obra escrita honestament, amb pretensions clares i justificades.

David Minoves i Eladi Llop escollits presidents de les federacions d'ERC de Barcelona i del Penedès-Anoia

David Minoves

El 24 d'octubre es va celebrar al Centre Cívic de la Barceloneta el 20è Congrés Regional d'ERC-Barcelona, on s'escollí novament com a president **David Minoves**, de Sant Martí.

David Minoves, de 29 anys, és militant d'ERC des del 1987. Ha estudiat Belles Arts i treballa com a il·lustrador *free-lance*.

Inicià la seva activitat política a les JERC, de les quals va ser president de la Federació de Barcelona, del 1992 al 1994, i secretari general, del 1994 al 1996, any en què fou escollit per primer cop president d'ERC-Barcelona.

Eladi Llop

També va tenir lloc el 24 d'octubre, a Vilafranca del Penedès, el Congrés Regional d'ERC-

Penedès-Anoia, que escollí com a nou president **Eladi Llop**, del Vendrell, que substitueix en el càrrec a Maria Elisa Farré, de Calafell, que havia estat presidenta durant els darrers dos anys.

Eladi Llop, de 35 anys, és militant d'ERC des del 1986. És llicenciat en Geografia i Història, i té estudis de periodisme per la UPF. Treballa de cap de servei de biblioteca en una universitat.

Llop és president comarcal d'ERC-Baix Penedès des del 1996.

Santa Coloma de Gramenet ret homenatge a l'alcalde d'ERC Celestí Boada

Celestí Boada

Un jardí de Santa Coloma de Gramenet —situat a la confluència del carrer Lluís Companys i l'avinguda Francesc Macià— porta el nom, des del 18 d'octubre, de l'alcalde colomenc d'ERC **Celestí Boada** (1902-1939) afusellat per l'exèrcit espanyol.

L'Ajuntament ha tirat endavant aquest homenatge arran d'una proposta formulada per ERC i altres entitats ciutadanes.

ERC, però, continua reclamant a l'Ajuntament «d'esquerreres» la substitució del nomenclàtor de col·laboracionistes franquistes pels noms de destacats lluitadors antifeixistes.

sol·licituds d'afiliació

Durant el mes de setembre s'han rebut a la Secretaria Nacional d'Organització i Finances 6 sol·licituds d'afiliació a ERC. En total ja sumen 134 sol·licituds enguany.

Alacant

Jesús Pasqual Hernández i Ripoll

BCN.Eixample

Francesc Mercadal i Figueras

BCN.Les Corts

Lluís Serra i Puig

BCN.Sarrià-Sant Gervasi

Daniel Solbes i Sampietro

Figueres

Dani Perlàsia i Niubó

Manresa

Ferran Cases i Ibàñez

ESQUERRA NACIONAL ÉS EDITADA
PER LA SECRETARIA D'IMATGE I COMUNICACIÓ

DIPÒSIT LEGAL B-3690-1998

IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ **JOSEP VALL**
REDACCIÓ **DANIEL CONDEMINAS**
REVISIÓ LINGÜÍSTICA **ANNA SIMÓ**

SEU NACIONAL D'ERC
VILLARROEL, 45
08011 BARCELONA
TELÈFON 934 53 60 05
FAX 933 23 71 22
E-MAIL ustia@erc.cat.org
INTERNET www.erc.cat.org